

Regionale klachtencommissie Wvggz West en Midden Brabant

Correspondentie per adres:
Postbus 770
5000 AT Tilburg

BESLISSING

Ex artikel 10.11 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

inzake

de heer [klager]

tegen:

Zorgaanbieder GGz Breburg, zorggroep Impact

vertegenwoordigd door

Psychiater [naam zorgverantwoordelijke], zorgverantwoordelijke

zaaknummer RKC20-xxx

^^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), bestaande uit mr. M. Timmermans, mevrouw M. Kimenai, psychiater-lid en mevrouw I. Kemper, lid, heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] d.d. [dag] oktober 2020 behandeld en daaromtrent een beslissing genomen. De beslissing van de commissie d.d. 5 november 2020 behelsde een gedeeltelijke gegrondverklaring van de klacht. De heer [klager] heeft in zijn klaagschrift tevens verzocht om toekenning van een schadevergoeding ten laste van zorgaanbieder.

Ontvankelijkheid:

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd en zijn verzoek om schadevergoeding is ontvankelijk.

De overwegingen:

De heer [klager] heeft de commissie verzocht om hem, uitgaande van het forfaitaire stelsel, een schadevergoeding toe te kennen van 1700 euro vanwege wettelijke regel- en normovertredingen en een vergoeding van 6000 euro (dan wel een ander billijke vergoeding) wegens het fysiek letsel dat is opgetreden bij hardhandig optreden door de zorgverleners bij het uitvoeren van een holding.

De commissie overweegt dat nu vastgesteld is dat klager de wettelijk vereiste brief van de geneesheer-directeur inhoudende informatie over de beslissing tot verplichte zorg en de rechten van klager, te laat is uitgereikt, er aanleiding is voor de toekenning van een schadevergoeding van 100 euro. Voor het overige heeft de commissie geen normovertredingen of anderzijds onrechtmatig handelen vastgesteld zodat het verzoek om schadevergoeding voor al het overige moet worden afgewezen.

De commissie heeft hierover de zorgaanbieder gehoord conform artikel 10.11 onder 3 Wvvgz. Deze heeft zijn standpunt uiteen gezet in een schriftelijke reactie.

De zorgaanbieder heeft, naar samenvatting van de commissie, als volgt betoogd:

Wanneer er sprake is van een gegronde klacht volgt daarmee niet automatisch een grond voor schadevergoeding. Per individueel geval moet worden gezien óf schade is geleden.

Bij het ontwikkelde forfaitaire stelsel dat zijdens klager wordt aangehaald, wordt er van uit gegaan dat het enkele feit dat er sprake is van een vormverzuim, dit direct moet leiden tot een schadevergoeding. Deze lezing is volgens het geldende juridisch kader van artikel 6:106 BW, onjuist.

Tevens betoogt de zorgaanbieder dat zo al er sprake zou zijn van enige schade er geen causaal verband is tussen de gestelde geleden schade en het handelen van GGz Breburg.

De zorgaanbieder wijst verder er verder op dat inmiddels duidelijk uit de uitspraken van de verschillende Regionale klachtencommissies en de rechter duidelijk wordt dat er zeer wisselend wordt geoordeeld over de aantoonbaarheid van schade en de hoogte van schadevergoedingen bij

gegrond verklaarde Wvoggz-klachten en stelt voor om indien er overgegaan wordt tot toekenning van schadevergoeding voor de late uitreiking van de brief van de geneesheer-directeur, het bedrag te bepalen op 50 euro.

De beoordeling.

De commissie overweegt dat de door de heer [klager] geclaimde schadevergoeding voor het niet tijdig verstrekken van de brief van de geneesheer directeur, een procedureel en informatieverzuim betreft. Klager heeft daarmee een ander nadeel dan vermogensschade ervaren, omdat hij door het schenden van procedurele voorschriften omtrent beoordeling, registratie en informatie in onzekerheid heeft verkeerd of hij terecht en op correcte wijze aan verplichte zorg wordt onderworpen.

De eisen van 8.9 (waaronder de informatieplicht van de geneesheer directeur) dienen namelijk om te beoordelen of aan de uitvoering van verplichte zorg een zorgvuldige voorbereiding vooraf is gegaan en om de cliënt te informeren over zijn klachtrecht en recht op professionele ondersteuning.

Gedurende de periode tussen de verleende verplichte zorg en de ontvangst van de schriftelijke motivering alsmede het wijzen op zijn klachtrecht is betrokkene onzeker hierover en het is aannemelijk dat betrokkene hierdoor nadeel lijdt, zeker als die periode lang duurt. Dit nadeel uit zich in de vorm van spanning of frustratie en is op geld waardeerbaar.

De commissie overweegt aanvullend dat zij in de jurisprudentie van de Rechtbank Zeeland-West-Brabant, een bevestiging ziet van de billijkheid van de door de commissie gehanteerde vergoedingsbedragen.

De commissie concludeert tot toekenning van een schadevergoeding in billijkheid van 100 euro vanwege de te late uitreiking van de brief ex artikel 8.9 lid 3 Wvoggz.

De beslissing:

De commissie kent aan klager een vergoeding toe van in 100 euro (zegge éénhonderd euro) ten laste van zorgaanbieder en wijst hetgeen meer of anders aan compensatie wordt gevorderd, af.

Datum uitspraak: Tilburg, 17 november 2020

